

Дим –димок від машин

Добре знаний поет Павло Тичина, возвеличуючи працю сільських трударів України, у свій час писав: "Дим-димок від машин, мов дівочі літа, не той тепер Миргород, Хорол-річка не та". Ці рядки збігли на пам'ять, коли завітали в село Поляна. І ось чому. На в'їзді сюди нас обігнало кілька легкових автомобілів. Уже потім дізналися, що в цьому віддаленому від райцентру населеному пункті, де розкинулося 95 садиб, односельці мають щонайменше 20 легковиків, дехто й "буси". Морозного грудневого дня на вулицях Поляни майже не зустрічалися перехожі. Частіше проїжджали автомобілі, що видавали ледь помітний димок. Він під подихом вітру з соснового лісу швидко зникав. Село купалося в скупих променях зимового сонця, а добротні оселі радо дивилися на нас великими чистими вікнами. Не можна було не звернути увагу й на красивий молитовний будинок. Звели його люди, які добре знають свою справу.

Гарна, розповідали нам, Поляна і навесні, влітку та восени. Адже в кожному пору року в щоденне її буття влітаються чудові барви природи: лісу, поля, луку, що є незмінними атрибутами села. Правда, цей статус воно набуло не так давно. До 1987 року це були невеличкі хутори з цікавими назвами Рихта, Крушина... За менш як 15 років населений пункт став помітно вирізнятися на території Кричильської сільської ради. Перш за все, тут зводять добротні будинки, росте народжуваність, збільшується кількість молодих сімей.

Свою назву, за переказами старожилів, село одержало від лісової поляни. Можливо, перші обійстя і розташувалися на таких місцинах. Вони давали можливість займатися рільництвом, під рукою був ліс, який використовували на спорудження житла, господарських будівель. У Полянні живе нині понад 400 селян. Працюють ФАП, магазин, школа. Найпершою гордістю тут є працьовиті люди. Скажімо, не один рік займається бджільництвом Степан Конько. Пасіку має і Михайло Шабак. Уміло ходить біля бджіл разом з чоловіком Поліна Семенюк. Більшість жителів Поляни, які одержали земельні паї, господарюють одноосібно. У роботі їх виручають не тільки коні, а й трактори. Щодо останніх, то обзавелися ними вже сім родин. Немало односельців працюють у Кричильському, Немовицькому, Костянтинівському лісництвах лісниками, лісорубами, здимниками живиці... До речі, не тільки чоловіки, а й жінки, їм по-доброму, заздять. Адже мають стабільний і порівняно немалий заробіток. Декому, правда, щоб прогодувати сім'ю, доводиться виїжджати на сезонні роботи. Багатодітних родин тут немало. Дехто підробляє на ремонті автомашин, займається різьбою по дереву.

Знають у селі учасника бойових дій періоду Великої Вітчизняної війни Івана Банацького. Він воював з фашистами на фронті. Йдуть за допомогою, підтримкою до депутатів сільської ради Андрія та Анатолія Банацьких. Жителі Поляни усвідомлюють, що їх достаток залежить у першу чергу від них самих. Як працюємо, казали вони, так і маємо. Але все-таки їх турбує,

що не добудована до села дорога, у населеному пункті вулиці теж потребують ремонту, з перебоями працює телефонний зв'язок.

телефонізацію будинків. Чимало господинь у своїх оселях не можуть користуватися побутовою технікою, бо напруга не сягає і 180 вольт. Навіть лампочки ледве-ледве жевріють. Цьогоріч до першого класу тут пішло 12 хлопчиків і дівчаток. Є перспектива, що число дітей і надалі зростатиме. Тому нагально треба будувати нове приміщення для ЗНЗ I ст. Відрадно, що цю проблему з допомогою районної влади, народного депутата України Миколи Шершуна почали вирішувати. Уже другий рік 4-5 разів на тиждень жителі села можуть скористатися послугою автобуса Сарни-Одринки.

Дійде, звичайно, черга й до вирішення інших проблем. Колись, скажімо, вели мову про будівництво хоч літнього майданчика для відпочинку молоді. Але далі розмов справа не пішла. Не таїлися в Полянні й з такими своїми бідами, як пияцтво, крадіжки. Вони однаково хвилюють і православних віруючих, християн віри євангельської. Ці ганебні вчинки деяких односельців засуджують перші, і другі.

А ще в селі розповідали, що свято Нового року, Різдва Христового - найулюбленіші празники. До них готуються в кожній сім'ї, кожному будинку. Діти прикрашають ялинки, колядують. Дорослі теж вітають один одного зі святом. До речі, учні місцевого ЗНЗ I ст. одержали напередодні Нового року хороший подарунок - відпочивали й лікувалися в санаторії "Червона калина". Тож хай 2004-й принесе в Полянну багато нових змін, хай не обминають щастя, достаток кожну родину.

К. Іванчук